

og dels — i den allerseneste Tid — paa Udvalgets Opfordring at fremsætte Forslag om en jydsk Bane, idet det var tilkendegivet, at en saadan Fremgangsmaade for Udvalget vilde indeholde en Opfordring til at fremme netop denne Sag, til hvis Fremme det paagældende Udvalg er blevet nedsat. Jeg vilde meget gerne fra det ærede Medlem høre, hvilke Fordringer det ærede Medlem vilde stille til en Regering ud over disse, og endvidere høre angivet de Midler, som han, hvis han var Medlem af Regeringen, kunde tænke at bringe i Anvendelse for at formaa et Udvalg i det ene eller det andet af Rigsdagens Ting til at fremme en Sag, som det muligvis havde bestemt ikke at ville fremme. Hvis det ærede Medlem i den Henseende kunde fremkomme med gode Anvisninger, skulde det være mig meget kært at følge dem, men det forekommer mig, der ikke vilde være nogen Anledning til ikke at ville fremme et andet af Regeringen fremsat Lovforslag, selv om der maatte kunne angives yderligere Midler end det allerede i Anvendelse bragte for at faa et andet af Regeringens Jærnbane-forslag fremmet. Det er jo en Række af Jærnbane-forslag, som ere fremsatte i det andet Ting, og de ere fremsatte i Modsætning til i Fjor hver for sig som selvstændige Forslag, medens de i Fjor vare samlede i det ene Ting paa et Forslag, i det andet paa et andet Forslag. Det ærede Medlem vil vide, at i Fjor blev der aldeles ikke arbejdet paa en saadan Maade i Tingene, at der overhovedet kom noget ud af de samlede Jærnbane-forslag. Man har i Aar fulgt den Fremgangsmaade at forelægge hvert Forslag som særligt Jærnbane-forslag, netop fordi Resultatet var saa utilfredsstillende i Fjor ved den anden Fremgangsmaade, hvor man samlede Forslagene paa to Forslag, som man samtidig forelagde, et i hvert af Tingene. Naar man nu har fulgt den modsatte Fremgangsmaade i Aar, forekommer det mig ogsaa, at man maa tage den deraf følgende Konsekvens og behandle hvert af disse Forslag som et Hele for sig og søge at gennemføre dem, og der er saa meget mindre Grund for mig som Medlem af Regeringen til at udtale noget derfra afvigende, som Regeringen meget ønsker gennemført hvert af de Forslag, som ere blevne fremsatte i November Maaned, og ogsaa det, der nu er fremsat paa Grund af de mange Udtalelser under Finanslovens 1ste Behandling om denne Sag. Hvor meget Regeringen end maatte beklage, om den ikke kan faa alle Forslag gennemførte,

som ere fremsatte, er der dog ikke noget Forslag, som den ikke i og for sig ønsker gennemført, og jeg opfordrer derfor det høje Tings Medlemmer til at stemme for dette Forslag i Henhold til de Betragtninger, jeg her har fremsat.

Koch: Den højtærede Minister maa have misforstaaet mine Ytringer, naar han har opfattet dem som en Anke direkte rettet mod Regeringen, det har ikke været min Mening, og det kan heller ikke falde mig ind at ville give Regeringen Anvisninger eller Raad i Henseende til den Maade, hvorpaa den Slags Sager rettest bør fremmes. Jeg har kun villet fremhæve den, forekommer det mig, ret skrigende Modsætning, der er mellem den Maade, hvorpaa disse to mindre betydende Lovforslag ere blevne fremmede, og den Maade, hvorpaa meget indgribende store Lovforslag vedrørende vore Statsbaners Udvikling i det hele ere blevne fremmede til Dato, og jeg tillader mig at udtale en beskeden Tvivl om, hvorvidt det Forslag, som nu senest er kommet paa vort Bord om en Statsbane fra Vejle til Vestbanen, egentlig er et Middel til at opnaa det Resultat, som jeg anser for ønskeligt og forsvareligt for vort Jærnbanevæsens Vedkommende. Det er for mig tvivlsomt. Jeg vilde i ethvert Tilfælde først have haft Æblet i Haanden, før jeg gav Pæren bort, jeg vilde først have haft de Lovforslag fremmede, som jeg anser for vigtige og betydningsfulde for vort hele Lands Jærnbaneudvikling, før jeg havde indladt mig paa at komme med ny Forslag, som gaa i anden Retning.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem begyndte sin Udtalelse med, at de Anker, han havde fremsat, gjaldt ikke Regeringen, men derimod Arbejdet i det andet Ting, og hvis det havde været saaledes udtalt fra det ærede Medlem, havde der ikke for mig været Anledning til at tage Ordet, men den Ytring, det ærede Medlem fremsatte, var den, at vi havde en Regering, som ikke mere energisk fremmede vigtige Jærnbane-forslag, end Tilfældet har været, og det var det, der kaldte mig frem. Nu har jo imidlertid det ærede Medlem i Slutningen af sit sidste Foredrag fremsat den Anke, at man skulde have givet sin Pære bort, før man havde Æblet, og det sigter altsaa til det af mig nævnte Forslag til en jydsk Tværbane, som er blevet fremsat af Regeringen i Overensstemmelse med en enstemmig Ud-